

Montserrat Nazzaro, presidenta de l'ADA "En política social a Andorra encara anem amb bolquers"

Nacional // Societat

Escrit per Marta Fernández

Diumenge 19, Octubre de 2008 19:28

Ara fa uns mesos Montserrat Nazzaro va ser escollida presidenta de l'Associació de Dones d'Andorra (ADA), i va agafar d'aquesta manera el relleu a la junta que dirigia l'entitat des de feia uns anys.

Un dels eixos de l'ADA a partir d'ara és la lluita per la conciliació de la vida familiar amb la laboral i també volen obrir les portes a totes les dones, així que han impulsat un projecte que consisteix en una petita biblioteca.

Vau ser un grup de persones les qui finalment van decidir agafar les regnes de l'associació. ¿Per què?

Sí, semblava que quedava una mica deserta, i ens vam engrescar perquè una sèrie d'amigues i conegudes em van comentar que el relleu quedava una mica desert... I aquí estem, un grup de dones que al final vam presentar candidatura, i vam ser les úniques candidates!

¿Quins objectius us heu marcat?

La nostra línia és força continuista respecte de la tasca anterior perquè hi havia molta feina feta. El que fem és continuar amb el projecte de la medidora social, que ja estava engegat, i amb el projecte de portar el telèfon mòbil, així que estem disponibles a tota hora per qualsevol problema...

De fet, ja és un referent de l'Associació de Dones d'Andorra, ¿no?

Sí, estem orgulloses d'aquest servei perquè és un punt de suport més a la dona, perquè la problemàtica social a Andorra és forta. És difícil conciliar la vida familiar amb la laboral, i nosaltres som una junta de dones treballadores, totes treballem i sabem què és realment. Aquesta qüestió ens preocupa i, per tant, la tractarem. Fins i tot hem creat una comissió dins la junta per la conciliació.

També tenim persones que són advocades i, per tant, fan el seguiment de les lleis i dels canvis que es poden fer per incidir en aquesta qüestió, perquè hi hagi una reglamentació que ens doni més protecció social, i en això insistim...

Per tant, ¿aquest serà un dels eixos de la vostra tasca?

Sí, continuarem donant suport a les dones i a totes les seves problemàtiques, però ens adonem que els problemes de conciliació i els econòmics són els més nombrosos que se'ns plantegen. Tenim uns salaris que són els que són, i és molt difícil per a una dona anar a treballar, portar la família i, a sobre, guanyar poc...

¿Per tant, aquests problemes són els que més us arriben a l'associació?

Les dones vénen molt per demanar ajuts econòmics perquè han d'anar a treballar i el sou que guanyen no és gaire elevat, i per tant vénen per si poden obtenir una beca o una subvenció... A més, els horaris de la gent que treballa al comerç i a l'hoteleria són complicats... Sí que és cert que el Govern dóna ajudes, però hi ha feina per fer.

La mediatra social ha de fer molta feina, perquè moltes vegades la gent desconeix els ajuts que pot percebre. I el cert és que la figura de la mediatra dóna molt suport, perquè hi ha moltes persones que en un moment donat es veuen angoixades.

¿Quins objectius us heu marcat per la conciliació?

La comissió hi està treballant, hi ha propostes i ara cal embastar-ho tot. La propera cosa que farem és amb motiu del 25 de novembre, el dia de la violència domèstica. Farem una conferència el dia 20 enfocada a la infància, als problemes que pateixen els nens de mares maltractades.

¿Com valoreu el treball que està duent a terme l'equip d'atenció integral a la dona?

La mediatra social, que és qui s'ocupa d'això, i que dóna una atenció personalitzada a les dones, ens comenta que s'ha avançat molt tot i que encara hi ha coses que es poden millorar; els professionals donen una bona atenció. Des de l'ADA trobem que és una qüestió molt sensible, i des del ministeri i des de les associacions hem de tenir molta cura que hi hagi discreció.

I en els casos de violència domèstica m'imagino que els problemes de conciliació i econòmics deuen ser encara pitjors...

Imagina una dona que és maltractada, que ha de marxar de casa seva... L'ajut a aquestes dones ha de ser efectiu, anònim i també ràpid. De fet, aquesta és una de les coses que es podria corregir perquè de vegades la burocràcia alenteix els passos. Potser en aquests casos s'hauria de saltar una mica més la burocràcia i donar l'ajuda ràpida, perquè l'atenció sí que és ràpida però el que ve després és una mica més lent.

Tornant a la qüestió de la conciliació, ¿com es pot aconseguir quan ara es parla de flexibilitzar horaris?

Jo per al comerciant ho trobo molt bé que es flexibilitzin els horaris, i per al treballador també ho trobaria bé si la llei el protegís, perquè si resulta que el fan treballar més hores i això representa augmentar l'horari...

I, sobretot, el problema és amb la gent que té fills i que es pot trobar que la guarderia tanca a les vuit, ¿no?

Sí, ¿què fas? Si es planteja que tothom s'hagi de quedar fins a les nou... Potser s'hauria de permetre que el treballador guanyés aquesta hora en un altre moment, o l'empresari hauria d'agafar més gent... I la llei hauria d'estar feta de tal manera que a l'empresari no li quedés més remei que fer això.

¿També hi hauria la possibilitat que les empreses grans fessin guarderies?

És que jo crec que ja per llei s'hauria d'estipular que una empresa de 100 o 200 empleats tingués una llar d'infants amb el mateix horari que fa l'entitat. I un altre problema és que si el nen està malalt ja no el volen a la guarderia, i si a sobre no tens a ningú... I els companys de la feina no sempre ho entenen. Hi ha empreses que ho entenen i altres que no.

¿Véuen moltes dones a explicar-vos aquest tipus de problema?

Sí, que perden la feina perquè arriba un punt que no la poden compatibilitzar amb la família. En aquesta qüestió, doncs, tenim molta feina per fer i hi ha una comissió per les lleis i una altra per anar fent sensibilització, tant en l'àmbit econòmic com en el social, perquè és dur que no t'arribin els diners, però encara és pitjor la pressió moral i l'afectiva, que tu estiguis treballant i que el teu fill a estigui 40 de febre.

A Europa es plantejava aquests dies allargar la baixa per maternitat. ¿Què us sembla la proposta?

Està bé, però jo he llegit la llei de la CASS i s'ha fet un pas. No ens donaran més dies però sí una pagueta. Ja s'ha avançat una mica, a poc a poc anem avançant. Hem de ser realistes perquè a Andorra es mira molt cap a França i Espanya, i allà tenen setze setmanes. També s'ha avançat en el fet que abans estaves malalta els últims mesos de l'embaràs i te'ls descomptaven de la baixa per maternitat, i ara ja no. La llei també preveu la possibilitat que puguis demanar una excedència.

¿Per a la dona embarassada hi ha prou protecció?

No. La llei de treball preveu que l'acomiadament sigui lliure, i això comporta molts problemes, però no només si tens un fill malalt, sinó també si t'has de fer càrrec d'algun familiar. Moltes vegades perds la feina perquè és impossible compaginar totes dues coses. Si demanes reducció d'horari perquè, per exemple, la teva mare està malalta, et posen problemes... Hi ha empreses que són més benivolents, però d'altres no tant.

¿Caldrien més ajudes?

Sí, en política social a Andorra encara anem amb bolquers. Hi hauria d'haver ajudes, no només el servei que hi ha ara per fer la higiene... Ara és una ajuda més sanitària que social. Moltes vegades aquest drama no és prou visible, però hi ha moltes persones que s'hi troben.

¿Quins altres projectes teniu?

Continuarem celebrant dies assenyalats i fent difusió de la nostra tasca. Un altre projecte que hem tirat endavant és una biblioteca a l'ADA, i ja hem començat a recollir llibres. Fins a finals d'any qui vulgui portar-ne ho pot fer cada tarda. El que volem és tenir un punt d'informació a l'associació per a les dones, perquè tinguin accés a estadístiques, a les polítiques que es fan a Andorra i fora... Un dels objectius és obrir les portes de l'ADA.

Un dels primers actes que vau fer va ser una ponència sobre el càncer de cèrvix. ¿Demanareu la vacuna?

Continuem treballant en aquesta qüestió. En alguns països és obligatòria i anem seguint aquest tema.